

DOS SIER 120

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

**ANEU PER TOT ARREU
I DONEU FRUIT**

cf Jn 15,16

Horaris de la Jornada

- 9.30.....Acolliment i recollida del material del curs
- 10.....Pregària
- 10.15.....Benvinguda
- 10.30.....Constitució del Consell Extraordinari
i presentació candidat a president
- 10.45.....Tancament del curs 2017-2018 (Comissió de Comunicació)
i intervenció de les Comissions d'Economia i d'Iniciació
- 11.....Ponència de Mar Albajar
- 12.....Torn de paraules i salutació dels convidats
- 12.20.....Descans
- 12.35.....Treball de grups
- 14.....Dinar de germanor
- 15.30.....Música tradicional amb l'acordionista Jaume Parra
- 15.45.....Presentació del Pla de curs
- 16.....Proclamació i benvinguda al nou president
- 16.15.....Comiat al consiliari sortint
i benvinguda al nou consiliari general
- 16.45.....Eucaristia

> Salutació

De nou comencem el curs amb la Jornada General —i amb aquesta ja portem 65 edicions! «Aneu per tot arreu i doneu fruit» és el lema de la Jornada i del curs, una citació de l'Evangeli de Joan que hem triat per tenir especialment present la iniciació, la línia de treball que vam escollir al darrer Consell per aquest curs.

El 12 d'octubre proper acomiadarem Josep Jiménez Montejo, que els darrers quatre anys ha estat el consiliari general de l'ACO, i donarem la benvinguda al seu relleu, Pepe Baena. Us presentarem el coordinador general, Joaquim Villanueva que, com sabeu, ja està fent aquestes funcions des del gener. També ens constituïrem en Consell Extraordinari per a, després d'un any amb el càrrec vacant, poder escollir i donar la benvinguda al nou president.

La pregària que ha preparat la diòcesi de Vic obrirà pas al resum amb què clourem el curs passat i les Comissions d'iniciació i d'economia ens recordaran la importància d'aquests àmbits. Comptarem amb la ponència de Mar Albajar, abadessa del monestir de Sant Benet de Montserrat. En la xerrada observarem la presentació del missatge de Jesús, el Regne de Déu, que es fa a Mc 1,15.

Després de dinar comptarem amb un breu concert d'acordió diatònic a càrrec del fill d'un militant, us presentarem el Pla de curs i proclamarem el nou president. Celebrarem l'Eucaristia, preparada per la Zona Besòs, aplegats pel Crist que ens acompanya. I, al final, donarem lectura al Manifest que ha elaborat la Zona Nou Barris. I, tot això, amb l'ajuda logística durant la Jornada de les companyes i companys de les Zones Vallès Occidental i Oriental.

Desitgem que la Jornada, a la qual us convidem a participar durant tot el dia o en els moments que us vagi bé, ens serveixi per celebrar el que som amb joia i que ens predisposi anímicament i espiritualment per abordar el nou curs.

El Comitè Permanent

WHE

Pregària del matí

Preparació: Diòcesi Vic

CANT D'ENTRADA

Germans, hem arribat dels quatre punts de l'horitzó, som aquí, Senyor.

Germans, hem arribat dels quatre punts de l'horitzó amb el Senyor.

Pels camins del món hem seguit una crida,
hem portat al front tot el pes del sol,
hem sofert sovint el dol que duu la vida,
hem ofert només amistat i consol..

Evangelí (Jn 15,12-17) “Aneu per tot arreu i doneu fruit “

*“Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú té un amor més gran que aquest de donar la pròpia vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics, si feu el que us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo; a vosaltres us he dit amics perquè totes les coses que he sentit del meu Pare us les he fetes saber. No sou vosaltres qui m'heu escollit a mi, sinó que jo us he escollit a vosaltres i us he destinat perquè **aneu per tot arreu i doneu fruit**, i el vostre fruit perduri, i qualsevol cosa que demaneu al Pare en nom meu us la doni. Això us mando: que us estimeu els uns als altres”!*

Pregària

Que us vegi i us conegui, sigueu el meu Senyor.

Que us senti i us estimi, seguint-vos sense por, Jesucrist.

Deu-me la fe que m'és vida, en l'amor i el compromís.

deu-me la fe que il·lumina enmig de la negra nit.

Feu-me sentir la tendresa que sentiu pels oprimits,

feu-me sentir la tendresa i la força dels petits.

Deu-me camins de justícia on avui sols hi ha maldat.

vull practicar la paraula que per sempre ens heu donat.

Testimoni: Lluís Espinal, SJ (1932-1980)

“Aquest és un ensenyament fonamental que ens ha portat el cristianisme: la vida de qualsevol home és quelcom absolut que no es pot vendre per res. Mai apreciarem suficientment la vida humana. L’home no val per allò que té, sinó per allò que és: simplement perquè és persona.” La Vida Humana o.c. 106

“Però quan un pobre cau sobre la terra, el meu poble s’indigna, perquè la seva vida és tan sagrada com la d’un general o un bisbe. No, molt més que sagrada; perquè el pobre solament té aquesta riquesa: la seva vida amb què guanya el pa, amb què fecunda la terra.” A la Muerte de un Ayoreo o.c. 104.

Cant final

POBLE DE DÉU, POBLE EN MARXA,
JUNTS FEM CAMÍ.
POBLE DE DÉU,
ESGLÉSIA QUE AVANÇA,
EL REGNE JA ÉS AQUÍ (BIS)

Camina al llarg del temps,
travessa mars pregons,
marcat sovint per tantes pors,
però viu en el Crist Il·luminós.
És barca, és vela,
és signe i és combat.
Poble mogut per l’Esperit,
és Poble que canta la vida!

En lluita per la pau,
som veu dels sense veu,
que és fosc sovint nostre dolor,
que és dolç el gest de germanor.
Som força, som lluita,
som llum, som amor.
Poble mogut per l’Esperit,
som Poble que estima la vida!

Posar-se en mans de Déu

Presentació de Santi Boza, candidat a la presidència d'ACO

Soc en Santi Boza Rocho del grup "Nou de Badalona" de la zona Besòs. Soc solter, amb 51 anys i militant d'ACO des d'en fa divuit. Tot i que el nom del meu equip de revisió de vida es deu a que la majoria del seus integrants són de Badalona, jo particularment he viscut pràcticament tota la vida a Santa Coloma de Gramenet, on la meua família s'hi va traslladar provinent d'un petit poble de la província de Sevilla quan jo encara no tenia dos anys.

Professionalment em dedico a la docència universitària a la Universitat Politècnica de Catalunya on soc professor de matemàtiques des de fa 27 anys. Durant molts anys vaig estar vinculat al Centre d'Acolliment per a Estrangers, entitat del barri de Santa Rosa de Santa Coloma, on hi col·laborava donant suport a les classes de castellà per a immigrants. També he participat al Comitè de Barcelona de Suport al Moviment dels Sense Terra del Brasil i estic vinculat a l'Ateneu Júlia Romera de Santa Coloma i a la seva cooperativa de consum. >

El meu primer contacte amb moviments d'església van ser tardans. Ja havia fet els vint anys quan vaig incorporar-me a un grup de JOC on vaig passar per dos equips diferents. Va ser amb alguns militants del darrer d'ells que vàrem decidir d'iniciar-nos a ACO. Durant uns anys vaig ser responsable del meu equip, fet que, propiciat per la participació al Comitè de Zona, va donar-me l'oportunitat de conèixer la realitat d'ACO des d'una dimensió més profunda, més enllà de la realitat d'equip de revisió de vida.

Quan vaig rebre per primer cop la petició d'assumir la tasca de la presidència d'ACO, ara farà un any, per part de l'antic president, en Jesús Jiménez, ja em vaig sentir interpel·lat pel fet que s'hagués pensat en mi, valorant les circumstàncies, que es tornaven a repetir un cop més, de manca de relleu en la presidència del Moviment. Em venien al cap la trajectòria de tots aquests anys, i la reflexió de què ens fa acceptar o declinar una responsabilitat. Malauradament, en aquell moment pesaven més els motius vinculats a altres responsabilitats laborals i també d'àmbit personal que em feien decantar la balança cap a dir no a assumir la tasca.

Passat un any, he tornat a rebre la petició, en aquesta ocasió per part de la Maria Martínez com a presidenta, i la decisió, ajornada aquell cop, ha estat la de dir que sí, posant-me en mans de Déu, confiat amb que compto amb el seu recolzament, també amb el del meu equip de revisió de vida, coneixedor de la decisió així que la vaig prendre, i per descomptat amb el suport i rodatge del Comitè Permanent.

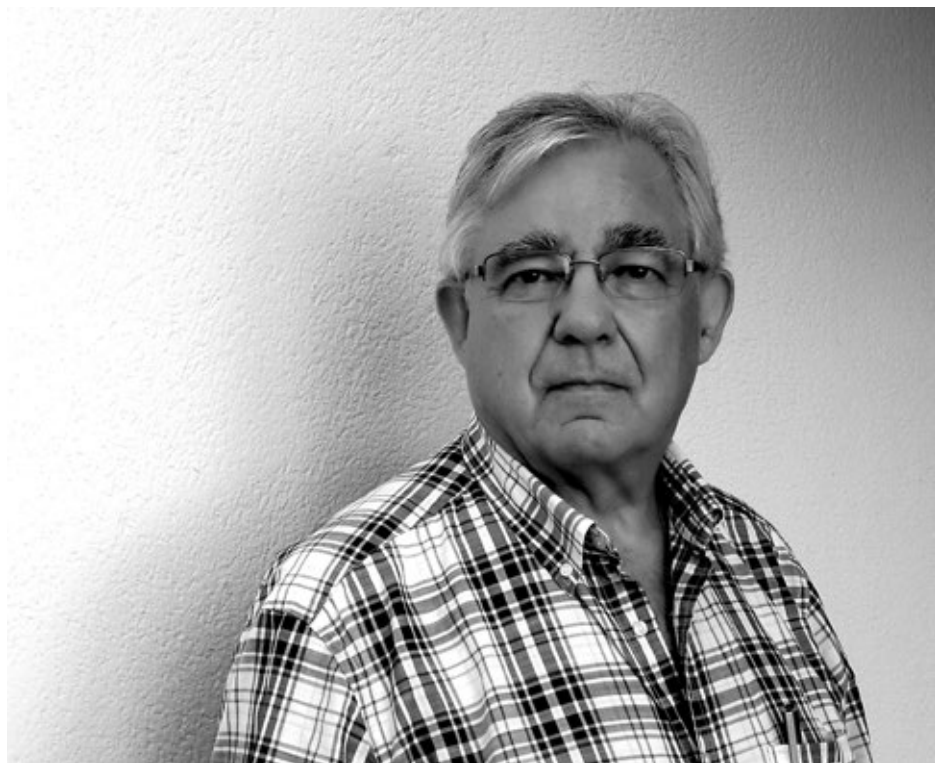
Us haig de dir que estic confiat i expectant en aquesta nova etapa que s'obre, amb profund desconeixement de gran part de les tasques que tindrè per endavant, però amb la seguretat de que compto amb la força de la pregària i de la revisió de vida per enfrontar-les i de cadascuna de les persones que integren el propi Moviment d'ACO per anar descobrint tot plegat..

Posar Evangeli en tot el que fem

Comiat del consiliari general, Josep Jiménez Montejo

Fa quatre anys us expressava el desig de treballar amb vosaltres perquè tots plegats ens ajudéssim a viure l'ACO com el que és: un moviment de cristians adults que té com a objectiu l'evangelització del món obrer. Una de les coses que us demanava era que m'ajudéssiu a viure l'ACO i jo em comprometia a fer tot el possible perquè vosaltres poguéssiu viure el moviment en totes les seves dimensions.

Us manifestava que volia insistir en tot allò que es desprèn de la identitat de l'ACO, però especialment en l'evangelització. Crec que no m'he cansat de repetir que no som una entitat que només mira de continuar existint, sinó que si vol créixer és perquè els nostres companys i companyes del món obrer tenen dret a conèixer Jesucrist i a experimentar el goig de sentir-se estimats per Déu. >

També insistia en que no hem de deixar de banda aquella dimensió de l'evangelització que consisteix en posar Evangeli en tot el que fem. No som militants d'ACO només quan fem la Revisió de Vida, o quan participem en un acte o en una celebració. Som militants d'ACO especialment quan fem present Jesucrist en el cor de la vida obrera, en el cor de la vida que afecta totes les dimensions de la nostra persona i de la nostra societat. Posar Evangeli és reproduir Jesucrist en nosaltres com a presència alliberadora malgrat les nostres resistències a afaiçonar-nos amb ell. Ell es refia de nosaltres precisament perquè ens sentim pobres però el volem seguir, ni que sigui a empenyes i rodolons.

Tot això és el que he intentat transmetre i viure amb vosaltres durant aquests anys. Uns anys que han estat rics d'experiència de treball en equip, especialment amb els responsables i amb els consiliaris. Amb els responsables hem treballat i compartit en el Comitè Permanent (i quin goig haver treballat amb vosaltres!), en el Comitè Català, en el Comitè General, i en les comissions. Ha estat un goig el moment de pregària amb que hem començat cada reunió. Ha estat una pregària sentida, que partia de la vida i de l'Evangeli. Una expressió de fe que m'esperonava a viure més en profunditat. Hem fet tots plegats experiència de debat sincer i respectuós, hem fet experiència de disponibilitat i de servei vivint el moviment com una aventura col·lectiva, especialment en la preparació del passat Consell. Amb vosaltres he gaudit del moviment.

I què diré dels consiliaris, tant preveres com laics? Amics i amigues, rebeu una abraçada ben forta i agraïda per la feina que feu, per l'amor que hi poseu, i per l'acollida que m'heu fet. No cal dir que també pel temps extra que hi dediqueu, per la pregària que hem compartit quan he assistit a les vostres reunions, pel neguit pels militants que més necessitaven de la vostra atenció.

Acabo amb una cita del Pare Chevrier: *«Em deleixo per tenir preveres que s'hagin educat amb els meus nois perquè els compreguin bé»*. Amb vosaltres, homes i dones de l'ACO, m'he continuat educant, amb vosaltres soc més cristià, amb vosaltres he esdevingut més prevere. No debades som un moviment educatiu. Moltes gràcies.

El fonament: Jesucrist i només ell

Presentació del nou consiliari general, Pepe Baena Iniesta

Fer una presentació davant homes i dones que em coneixen és un plaer perquè és tornar a repassar l'acompanyament de Jesucrist en l'acompanyament que he fet i faré a militants infants (MIJAC), joves (JOC) i adults (ACO). Quan em miro l'agenda biogràfica del meu cor, surten pàgines del quadern de vida que reflecteixen la meua professió de metal·lúrgic i la meua vocació de batejat capellà-consiliari. Tot va començar en un barri obrer de Barcelona, Prosperitat, fa 54 anys, malgrat que no vaig ser conscient fins als 19 anys quan vaig rebre el sagrament de la confirmació, a la Parròquia de Santa Engràcia del barri on vaig néixer, sent jove d'un grup d'iniciació a la JOBAC. Després com a militant de la JOBAC vaig decidir fer un pas més a la meua trajectòria: entrar a l'any 1989 al seminari de Barcelona sense desclassar-me.

Com a seminarista vaig conèixer el MIJAC quan estava a Badia del Vallès als anys 90. Allí, per primera vegada de la meua vida, vaig tastar el significat profund del protagonisme dels infants al més pur evangeli. >

En l'any 1997 vaig ser ordenat capellà a la Parròquia de Sant Antoni de Pàdua del barri de Llefià (Badalona) al servei d'un poble on els pobres tenen el seu lloc. Encara tinc impregnades a la memòria les persones que van participar a la celebració: treballadors, aturats, discapacitats, infants, joves, gent gran, agnòstics, allunyats, marginats, empresonats que estaven de permís... Tots i totes formant la família que sempre he estimat, perquè és i serà la família de Jesús.

Seguidament, l'any 2000, vaig anar a la Parròquia de Sant Vicenç de Mollet on, durant cinc anys, vaig descobrir les perifèries amb els que venien amb pasteres i es refugiaven en barris com a Plana Lledó. Sense deixar d'estar al servei dels moviments apostòlics com a consiliari. Allà vaig començar a servir al Moviment de Pobles i Comarques acompanyant un grup, a recolzar la JOC a Bellavista, acompanyar grups d'ACO i grups de parròquia i a viure l'Església dels pobres en les dues vegades que vaig estar a Nicaragua. En aquesta etapa, ja fa catorze anys, el bisbe Josep Àngel em va demanar ser delegat episcopal de la Pastoral Obrera de la diòcesi de Terrassa. Fins aquest any 2018 que ho he deixat per donar-me més a l'ACO.

Després em vaig dedicar quatre anys a ser consiliari nacional de la JOC de Catalunya i les Illes. Reconec que vaig ser dels últims consiliaris alliberats completament de pastoral parroquial. Va ser una experiència que em va modelar el meu estil de ser prevere tenint una visió més ampla de la classe obrera. Més endavant, l'any 2010, vaig arribar a Bellavista (Les Franqueses del Vallès), a on continuo actualment, amb la idea de ser rector de la parròquia de Sant Francesc d'Assís. És quan vaig viure el ministeri com a consiliari que feia de rector. En aquests anys, vaig combinar tots els serveis pastorals, tant de la parròquia i de la diòcesi com dels moviments (MIJAC, JOC i ACO), amb la responsabilitat de consiliari catalanobalear del MIJAC durant tres anys.

També he de subratllar que en formar part de l'Associació de Preveres del Pradó m'ha ajudat en el meu creixement en el coneixement de Jesucrist i en l'evangelització dels pobres com a subjectes. Amb el Pradó el meu ministeri presbiteral s'ha anat fonamentant en Jesucrist i només en ell. Primer amb un compromís temporal i més tard amb el definitiu. Cal dir que he estat cinc anys (2013-2018) com a coordinador-responsable del Pradó de Catalunya i les Illes Balears. Només em queda donar gràcies a Déu i obrir els braços per abraçar aquest nou repte amb els germans i germanes de l'ACO.

Eucaristia

Preparació: Zona Besòs

1. CANT D'ENTRADA

GERMANS HEM ARRIBAT

**Germans, hem arribat
dels quatre punts de l'horitzó,
som aquí, Senyor.**

**Germans, hem arribat
dels quatre punts de l'horitzó
amb el Senyor.**

1. Pels camins del món hem seguit una crida,
hem portat al front tot el pes del sol,
hem sofert sovint el dol que duu la vida,
hem ofert només amistança i consol.
2. Pels camins del món un amor ens convida,
hem portat al cor la set d'arribar,
hem sofert sovint desamor i mentida,
hem ofert només el perdó de germà.
3. Ara som tots junts al voltant de la taula,
no portem sinó la pols del camí
vós ens heu donat, amb la vostra paraula,
menjar el vostre pa i l'amistança compartir.

**Germans, hem arribat
dels quatre punts de l'horitzó,
som aquí, Senyor.
Germans, cantem la joia de ser junts
amb el Senyor tots el germans.**

2. ACTE PENITENCIAL

SENYOR TINGUEU PIETAT

3. LECTURA

1 Jn 4,7-21

Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor.

L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell. L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats.

Estimats meus, si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. A Déu, ningú no l'ha vist mai; però si ens estimem, ell està en nosaltres i, dins nostre, el seu amor ha arribat a la plenitud. Coneixem que estem en ell i que ell està en nosaltres perquè ens ha donat el seu Esperit.

Nosaltres donem testimoni d'allò que hem contemplat: el Pare ha enviat el seu Fill com a salvador del món. Per això tothom qui confessa que Jesús és el Fill de Déu, està en Déu, i Déu en ell.

Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut. Déu és amor; el qui està en l'amor està en Déu, i Déu està en ell. A dins nostre, l'amor ha arribat a la plenitud, i per això mirem amb confiança el dia del judici, perquè, tot i que estem en aquest món, vivim tal com Jesucrist viu. On hi ha amor no hi ha por, ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por. La por i el càstig van junts; per això només té por el qui no estima Déu plenament.

Ja que Déu ens ha estimat primer, estimem també nosaltres. Si algú afirmava: «Jo estimo Déu», però no estima el seu germà, seria un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu. Aquest és el manament que hem rebut de Jesús: qui estima Déu, també ha d'estimar el seu germà.

4. SALM

Serviu al Senyor amb alegria

Aclameu al Senyor, arreu de la terra,
doneu culte al Senyor amb cants de festa,
entreu davant d'ell amb crits d'alegria.

Reconeixeu que el Senyor és Déu,
que és el nostre creador i que som seus,
som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Entreu als seus portals enaltint-lo,
canteu lloances al seus atris,
enaltiu i beneïu el seu nom:

“Que n'és de bo el Senyor!
Perdura eternament el seu amor,
és fidel per segles i segles”.

5. TESTIMONI

6. AL-LELUIA (TAIZÉ)

7. EVANGELI

Mt 28,16-20

Els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l, el van adorar; abans, però, havien dubtat. Jesús s'acostà i els va dir:

--He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món. .

8. HOMILIA

9. PREGÀRIES

Tots alhora us ho demanem
Escolteu el nostre clam Senyor”.

10. OFERTORI

11. SANT, SANT, SANT

12. PARE NOSTRE (PREGAT)

13. CANT DE LA PAU

Mans a les mans.

14. CANT DE COMUNIÓ (2 CANTS)

-ID AMIGOS POR EL MUNDO

-QUAN PRESSENTIM VEIENT LA BRANCA NUA

1. Quan pressentim veient la branca nua
que malgrat tot l'ametller florirà
quan esperem enmig de la nit crua.
la nostra alegria ningú no ens la prendrà (2)
2. Si en soledat vetllem el ble que crema

per si un amor ens allarga la mà:
quan l'amistat desbordi tot esquema,
la nostra alegria ningú no ens la prendrà (2)

3. Jesús d'abans, anava fent-nos veure
que allò que hom vol sempre ho pot abastar.
la fe, a la creu, s'arrapa com una heura:
la nostra alegria ningú no ens la prendrà (2)

4. Ara el sabem vivent: amb amor paga
-memorial de partir-nos el pa-
i és com un vi que vessa i embriaga:
la nostra alegria ningú no ens la prendrà. (2).

15. CANT DE COMIAT

MARXEM EN PAU

Marxem en pau per les places
pels carrers del món.
Marxem en pau per les places,
un nom portem al front:
hem de cantar l'esperança
que és alba d'un demà;
hem de mostrar, estimant-nos,
que el món nou ve ja.
Marxem en pau per les places,
diguem tot el que hem vist, sense por.

Manifest

Preparació: Zona Nou Barris

AFRONTAR LA POR EN FRATERNITAT I CONFIANT EN DÉU

L'Evangeli ens canvia la vida. Volem transmetre'l arreu. No volem quedar-nos amb l'exclusiva d'aquesta Bona Notícia.

La realitat de la dona reclama una resposta decidida a la societat en general i en particular a l'Església que ha de permetre no haver de parlar de la seva situació o de la necessitat de tenir quotes de paritat perquè haurem assolit una veritable igualtat en tots els àmbits.

Comprovem que cada cop hi ha menys capellans disposats a acompanyar els grups i acostar-nos la paraula que ens allibera. Aquesta és una dificultat que obliga els laics a prendre un paper cada cop més actiu i central en les nostres comunitats cristianes i també a l'ACO.

La precarietat laboral persisteix amb la davallada de drets que fins fa ben poc pensàvem que estaven consolidats.

Tot va massa ràpid. La qualitat de la feina no preocupa, només hi ha interès per la quantitat i la producció. De vegades els joves treballadors poden seguir el ritme vertiginós de la maquinària productiva, avesats a unes condicions cada cop més dures de pèrdua de drets, mentre la situació de les persones més grans tendeix a ser d'expulsió i centrifugació del món del treball.

La situació es veu agreujada en els casos de la gent que s'hipoteca (el preu dels pisos està arribant als nivells d'abans de la crisi) o la temporalitat (mestres i professors, per exemple, veuen els seus contractes en suspens durant les vacances dels alumnes).

Hem de fer paleses altres realitats, com la del treballador que se sent culpable perquè cobra “en negre” quan la responsabilitat és de qui decideix el sou i les condicions del treball, o la por a perdre la feina o a perdre-ho tot, atuada per la por a l’estranger, boc expiatori de la mala consciència dels explotadors, que no dubten a fer servir les *fake news* per controlar la veritat.

L’Evangeli ens parla:

Tot d’una es va aixecar una gran tempesta en el llac, fins al punt *que les onades cobrien la barca. Però Jesús dormia. Ells van anar a despertar-lo i li deien: Senyor, salva’ns, que ens enfonsem! Ell els diu: Per què sou tan covards, gent de poca fe?* (Mt 8,23-27)

Us he dit això perquè en mi trobeu la pau. En el món passareu tribulacions, però tingueu confiança: jo he vençut el món (Jn 16,33)

Hem de sentir-nos cridats, hem d’afrontar la por confiant en Ell. Hem de viure la força que ens dona l’Evangeli i ser proactius a l’hora d’explicitar-lo, fent-ho amb goig i esperança.

Cal que comencem a plantejar-nos l’evangelització com un repte per als laics. S’han de trobar alternatives, amb laics que siguin referents de les zones on no s’hi arriba, amb valentia i decisió per dur a terme la tasca que volem desenvolupar.

Convidem els altres a conèixer la Bona Nova i no quedar-nos tancats en nosaltres mateixos. Fem visible la realitat de la dona a l’Església i canviem-la. Hem d’assumir que les notícies falses, la peixera des de fora de la qual ens observen i les explicacions gruixudes, simples i populistes, conformen un engranatge que ens aixafa, ens deshumanitza i ens fa esclaus a canvi de la seguretat que creiem que ens envolta.

No ens conformem amb tot això. Hem d’aconseguir alliberar-nos de les pors, l’odi i el desconeixement des d’una posició de confiança vers Déu i de fraternitat cap als altres: el món dels immigrants, dels modestos, dels marginats és el nostre món i això ens ha de portar a fer tasques que mostrin que també els laics hem de prendre responsabilitats.

Endavant!

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrera
 [@ACOCat](https://twitter.com/ACOCat)